

(319 - 272 π. Χ.)

ΠΥΡΡΟΣ

Δυναμική
Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32 - 106 83 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ: 210-8233830 - FAX: 210-8238468 • ΕΤΟΣ 5ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 32, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006 • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: 1,50 ΕΥΡΩ

Τα ποτάμια πρέπει να κυλάνε...

ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

Σε εξέλιξη βρίσκονται οι αγώνες των Ηπειρωτών, Θεσπρωτών και Τζουμερκιωτών, για τη σωτηρία των ποταμών Καλαμά και Αράχθου, αντιστοίχως.

Μετά από τις μεγάλες κινητοποιήσεις στην Αθήνα και στην Ήπειρο, ετοιμάζονται νέες πολυποίικιλες δραστηριότητες, για την καθαρότητα του Καλαμά και κατά του φράγματος στον Άραχθο. Για τη δεύτερη περίπτωση εκκρεμεί η προσφυγή των φορέων στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ για τον Καλαμά έχει ήδη συσταθεί Επιτροπή Σωτηρίας.

Σημαντικό ρόλο σε αυτές τις κινητοποιήσεις διαδραματίζουν οι φορείς της Ηπειρωτικής Αποδημίας στην Αττική, με εμπροσθοφυλακή τις Ομοσπονδίες Καλαμά και Τζουμερκιωτών.

Ο Καλαμάς και ο Άραχθος αποτελούν τις ζωογόνες αρτηρίες της Ηπείρου και η εξαφάνισή τους θα επιφέρει τραγικές συνέπειες στον γενέθλιο τόπο.

Τα ποτάμια μας, όπως μέχρι τώρα συνέβαινε, πρέπει να κυλάνε, απρόσκοπτα και καθαρά.

Και αγωνιζόμαστε γι' αυτό, παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια...

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΣΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΣΤΟΡΟΙ ΤΟΥ..... Σελ. 7

Γράφει ο ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΝΤΑΣ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ...

Μεγαλειώδης ο τελευταίος απεργιακός αγώνας των εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα των δασκάλων. Όσο και αν φαίνεται ηχηρή η λέξη ο εκπαιδευτικός κόσμος έζησε στιγμές με ιδιαίτερη φόρτιση, βγήκαν τα προβλήματα της παιδείας στο προσκήνιο, κυρίως αυτά του Δημόσιου Σχολείου. Δεν έχει νόημα αυτή τη στιγμή να επιχειρήσουμε αναλύσεις για τα κέρδη από την απεργία, για τα σφάλματα των συνδικαλιστών.

Εκείνο που είναι διάχυτο είναι ότι η Πολιτεία στάθηκε σκληρή και αδιάφορη κάνοντας οικονομίστικες πράξεις για λίγα ευρώ, λες και το νόημα της καλύτερης παιδείας βρίσκεται σ' αυτά, τόσο προς τους εκπαιδευτικούς όσο και προς τους μαθητές, που όλοι τους κρατήσαμε μακριά από το σχολείο χάνοντας πολύτιμο καιρό από τη γνώση τους και

τις άλλες σχολικές τους δραστηριότητες με τις καταλήψεις που έχασαν το αγωνιστικό τους νόημα. Μ' αυτές τις σκέψεις δε θέλω να μεταφέρω απαισιόδοξο μήνυμα από όλες τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Το ερέθισμα το έδωσαν χρειάζεται όμως να σκύψουμε όλοι μαζί στο θέμα της Παιδείας εκπαιδευτικοί-γονείς-μαθητές-φοιτητές και όχι ο καθένας χωριστά αλλά με συντονισμένες κινήσεις. Και όχι ο καθένας στη δουλειά του, στη βόλεψή του, στα προσωπικά του.

Χρειάζεται να αγκαλιάσουμε με αγάπη τον εκπαιδευτικό, συνεργασία του γονιού μαζί του για να βγει ο μαθητής από τα αδιέξοδα, να παλέψει μέσα στην κοινωνία με τα τόσα εμπόδια που προτάσσει. Η συνεργασία θα αποδώσει καρπούς και όχι να πετάει ο ένας το μπαλάκι στον άλλο.

- Εσύ τι έκανες στις καταλήψεις; είπε ένας γονιός στον καθηγητή. Καθόσουν απέναντι και έβλεπες στην αυλή του σχολείου τα λίγα παιδιά που ήταν στην κατάληψη. Και εκείνος ήταν περαστικός από κει για να πάει στη δουλειά του μένοντας ήσυχος αφού το δικό του παιδί ήταν στο σπίτι και στη συνέχεια θα πήγαινε στο φροντιστήριο, για να παρακολουθήσει τις επιπλέον ώρες που του έβαλαν τις μέρες της κατάληψης.

Πρέπει λοιπόν να αυξηθούν οι δαπάνες για την Παιδεία, γιατί κάθε άλλο παρά δωρεάν Παιδεία έχουμε με τα φροντιστήρια και τα βοηθήματα που τώρα άρχισαν από το Δημοτικό. Καλή η ιδιωτική εκπαίδευση αλλά δεν είναι για όλα τα βαλάντια. Το δημόσιο σχολείο είναι αυτό που κρατάει, που διαπαιδαγωγεί δίνοντας αξίες και ιδανικά. Παραγκω-

νίζοντας το δάσκαλο και απαξιωνώντας το Δημόσιο σχολείο το μόνο που θα πετύχουμε θα είναι να δημιουργήσουμε προνομιούχους στη μόρφωση, γιατί έχουν να πληρώνουν και σαραγούς στην αμάθεια, ανθρώπους υποταγμένους που για να κερδίσουν την επιβίωση θα αναγκάζονται να σκύβουν το κεφάλι, να μην αγωνίζονται, να μην έχουν αξίες και ιδανικά.

Όλα μπορούν να γίνουν στο δημόσιο σχολείο από τον εκπαιδευτικό που έχει την αγάπη και τη διάθεση για το παιδί αλλά του λείπουν τα υλικά μέσα και η ηθική στήριξη. Κοντά του η Πολιτεία και οι γονείς και τότε δε θα χρειάζεται τα βοηθήματα λύσάρια και το φροντιστήριο που ξερούμε ποια κατάσταση το συντηρεί, γιατί τότε πάμε σε θέματα οικονομικής φύσεως.

ΛΟΥΚΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
(Από το «Βουργαρέλι»)

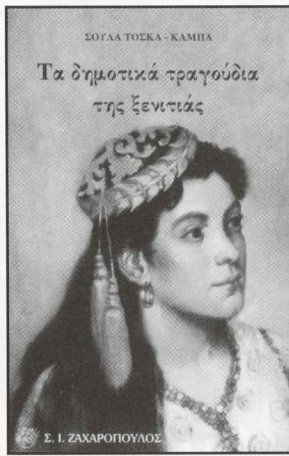
Ηπειρωτικά Γράμματα & Τέχνες

Σούλα Τόσκα-Κάμπα, Εκδόσεις Σ. Ι. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

«ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ»

Η συγγραφέας κ. Σούλα Τόσκα-Κάμπα, γεννήθηκε στην Κυψέλη Άρτας, έκανε σπουδές δημοσιογραφίας, είναι υπάλληλος της Εθνικής Βιβλιοθήκης και ασχολείται ιδιαίτερα με τη λαογραφική έρευνα, τη μελέτη της παράδοσης και τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς. Εκτός του βιβλίου που παρουσιάζουμε έχει γράψει άλλα τέσσερα με λαογραφικό κυρίως περιεχόμενο και έχει δημοσιεύσει αντίστοιχες εργασίες σε περιοδικά και εφημερίδες.

«Στους τελευταίους αιώνες (και κατ'εξοχήν το 18ο) της τουρκοκρατίας πολλοί Έλληνες θέλησαν να συνδεθούν με τις εξελίξεις που σημειώνονταν στην Ευρώπη με την εμφάνιση της βιομηχανικής επανάστασης, σχηματίζοντας τις προσευτικές δυνάμεις της Διασποράς. Μετά τη δημιουργία του νεοελληνικού κράτους σημειώθηκαν δυο ακόμη μαζικές μεταναστεύσεις, ως αποτελέσματα εσωτερικής, οικονομικής και κοινωνικής δυσπραγίας: η μια στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα στη Β. Αμερική, η άλλη αμέσως μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο στην Αμερική επίσης καθώς και στην Αυστραλία, αλλά με μια έξαρση στα χρόνια της δικτατορικής επταετίας στη Δ. Ευρώπη. Ο «Ξενιτεμός» στα χρόνια της Τουρκοκρατίας και κατά δεύτερο λόγο ο άλλος, ο πρώτος στην Αμερική, μας άφησαν και έναν πολυτιμο θησαυρό, τα δημοτικά τραγούδια της Ξενιτιάς. Αυτά που μετέφερε η κ. Τόσκα-Κάμπα στο βιβλίο της, αντλώντας από δημοσιευμένες πηγές, στα οποία πρόσθεσε και κάποια ακόμα, που η ίδια τα έχει καταγράψει απ' την προφορική παράδοση».

Αυτά αναφέρει μεταξύ άλλων ο Ομότιμος Καθηγητής Λαογραφίας κ. **Μ. Γ. Μερακλής** προλογίζοντας το βιβλίο της κ. Τόσκα.

Καλέ Ξενιτεμένε μου,
γράφε μου να μαθαίνω
Στέλνε μου κι άγραφο χαρτί.
Και γω καταλαβαίνω.

Η συγγραφέας αναφέρει στην εισαγωγή της:

«Τα τραγούδια της Ξενιτιάς, από τα ωραιότερα της δημοτικής μας ποίησης έγιναν από μανάδες, γυναίκες και αδελφές των Ξενιτεμένων και χαρακτηρίζονται από τον πόνο του αποχωρισμού, τη συγκίνηση, τη νοσταλγία, την προσμονή αλλά και τη λαχτάρα της επιστροφής. Αναφέρονται και στις φυσικές ομορφιές του τόπου μας

που ο Ξενιτεμένος αφήνει πίσω του και περιλαμβάνουν ευχές για την παραμονή στα ξένα μέρη, αλλά και ελπίδα για σύντομη επιστροφή. Διαθέτουν φαντασία, εκφραστικότητα, εντυπωσιακές εικόνες και έντονη είναι η προσμονή και η πίκρα».

Καρδιά με δέκα οκτώ κλειδιά τι στέκει μαραμένη;
Τ' έχεις καρδιά μ' και θλίβεσαι και βαρυσαστενάζεις,
γιατί δεν παίζεις, δε γελάς, 'πως ήσουν μαθημένη;
- Το πώς να παίζω, να χαρώ, 'πως ήμουν μαθημένη;
που είμαι κλεισμένη με κλειδιά, βαρεία βαλαντωμένη;
Τα χέρια που με κλειδωσαν πάνε μακριά στα ξένα
και ποιος το ξέρει αν τα ιδώ κι αν τα ματαντικρύσω.
Του στέλνω χαιρετίσματα με δυο χελιδονάκια
με το 'να στέλνω τους καημούς, με τ' άλλο τα φαρμάκια.
ΜΑΙΡΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ - Πρόεδρος Βουργαρελιωτών

ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΥΛΙ ΤΗΣ ΓΚΡΑΜΠΑΛΑΣ

Στεφανωμένος απ' τις αιθερόκοψες
βουνοκορφές
στέκει, με το χρονόμετρο της σιωπής,
στο σταυροδρόμι της ιστορίας
κι ελέγχει το πέρασμα τού χτες
μέσ' απ' το σήμερα.

Σκεπασμένος με μια τραγίσια κάπα ευθύνης
αφουγκράζεσαι το τρίξιμο
του κοντινού γεφυριού
απ' το διάβα του αβέβαιου μέλλοντος.

Με «εφ' όπλου λόγη»
στην ατέλειωτη νύχτα των ονείρων
καρτεράς την ευκαιρία που
θα ματώσεις την ελπίδα
και θ' αφήσεις ντορό
στην αργοπορημένη αναζήτηση.

Με το πυρωμένο βλέμμα σου
ανάβεις χιλιάδες κεριά
μυημένα στο καρβέλι του καμπίσιου ορίζοντα
για το μνημόσυνο αυτών που δώρισαν
ένα χαμόγελο στη Λευτεριά.

Απέναντί σου ο τύμβος του Αϊ-Λιά
κατακρατάει το θόρυβο απ'
τις εκρήξεις στον πυρήνα
της αένας κίνησης
που οδηγεί στην κοίτη
του ποταμού της εξέλιξης.

Κι εμείς κάνοντας την περίπολο
της σημερινής βάρδιας
Σου ψιθυρίζουμε το παρασύνθημα:
«Αγώνας - Χρέος - Ειρήνη»
Και διαβαίνουμε το συρματόπλεγμα του Αύριο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΟΥΛΙΔΗΣ (Από τα Δολιανά Ιωαννίνων)

Ο «ΠΥΡΡΟΣ» ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΟΥ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ.

“ΠΥΡΡΟΣ”

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32
106 83 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 - 82 33 830
FAX: 210 - 82 38 468
ΚΙΝ: 6947 - 697420

Δυναμική Επικοινωνία

ΔΙΗΜΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

● ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: **ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΑΡΗ** ● ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ**

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: **ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Πέτρα»**

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210 82.30.830, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: **Θ. ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ, ΜΑΝΤΖΑΚΟΥ 3, ΑΘΗΝΑ**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΩΣ: ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ 15 ΕΥΡΩ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ: 30 ΕΥΡΩ

ΔΗΜΟΙ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 60 ΕΥΡΩ - ΆΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ΕΥΡΩ - ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ 30 ΔΟΛΑΡΙΑ ΗΠΑ

Οι απόψεις που εκφράζονται στα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα και τη γνώμη της εφημερίδας

- Ασυγχώρητος η παρατύπωση -

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΕΥΤΟΥ: «ΜΗ ΡΩΤΑΣ ΓΙΑΤΙ (1947 - 1956) Μυθιστόρημα, «Δωδώνη»

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «ΔΩΔΩΝΗ» το δεύτερο βιβλίο του Θεόδωρου Δεύτευ, καθηγητή πρόεδρου της Ένωσης Ηπειρωτών Ιλίου, με τίτλο «Μη ρωτάς γιατί (1947-1956)».

Πρόκειται για ένα ιστορικό μυθιστόρημα, που αφορά την περίοδο του εμφυλίου και συγκεκριμένα την είσοδο των ανταρτών στην Πόβλα (28-11-1947).

Είναι ένα βιβλίο με βασικούς ήρωες καθημερινούς ανθρώπους που μέσα από αυτούς περνά μία δύσκολη εποχή που περιέχει πόνο, καρτερία, ελπίδα και πολλά όνειρα για το μέλλον του λαού μας.

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα Μερκούρη» του Δήμου Ιλίου, με βασικούς ομιλητές τους βουλευτές Πέτρο Ευθυμίου και Κωνσταντίνου Τασούλα.

Και οι δύο μίλησαν με θερμά λόγια για το βιβλίο, υπογραμμίζοντας την δυσκολία του εγχειρήματος, λόγω της ευαισθησίας της περιόδου μέσα στην οποία εξελίσσεται η υπόθεση και της μνήμης που είναι ακόμη ζώσα. Υπογράμμισαν πόσο αληθινό και πόσο καλά δουλεμένοι είναι οι ήρωες, χωρίς ακρότητες, με πλούσιο συναισθηματικό κόσμο, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές.

Σημείωσαν την αναγκαιότητα που υπάρχει στην εποχή μας, να γίνουμε όλοι σοφότεροι από την ανάγνωση τέτοιων βιβλίων που συνοδεύουν την ιστορία με έναν τρόπο γλυκό και διδακτικό.

ΠΡΟΤΟΜΕΣ ΦΙΛΙΚΩΝ

Ο Λαογραφικός - Πολιτιστικός Σύλλογος Ηπειρωτών Αστυνομικών και Πολιτικών Υπαλλήλων Αττικής και Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, υπό την αιγίδα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, τίμησε, την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 2006, για την προσφορά στην πατρίδα, τους δύο πρωτεργάτες της Φιλικής Εταιρείας και αξία τέκνα της Ηπείρου και της Ελλάδος, **Νικόλαο Σκουφά** και **Αθανάσιο Τσακάλωφ**, ανεγείροντας τις προτομές τους στην ομώνυμη πλατεία που βρίσκεται στην περιοχή του Κολωνακίου, στην πλατεία Φιλικής Εταιρείας. Πρόεδρος του Συλλόγου είναι ο **Θανάσης Σπυράκος**, Αντιδήμαρχος Αθηναίων, ο οποίος επανεκλέχθηκε Δημοτικός Σύμβουλος.

ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ...

Πρόσφατα, στο βιβλιοπωλείο «ΙΑΝΟΣ», δώδεκα Ηπειρώτες εικαστικοί καλλιτέχνες (3 γλύπτες και 9 ζωγράφοι) παρουσίασαν έργα τους.

Με βάση τη σειρά του καταλόγου οι καλλιτέχνες που παρουσιάστηκαν ήταν: **Χριστόδουλος Γκαλτέμης - Μαρία Ζιάκα - Βασίλης Καζάκος - Θέμος Μάϊπας - Θόδωρος Παπαγιάννης - Κυριάκος Ρόκος - Χρήστος Σαρακατσιάνος - Βασίλης Σταύρου - Τάκης Στεφάνου - Απόστολος Τσιρογιάννης - Γιώργος Χουλιαράς - Νίκος Χουλιαράς.**

Την ενεργητική φροντίδα για την έκδοση του καταλόγου με τα έργα των Ηπειρωτών καλλιτεχνών είχε ο **Βασίλης Παπαϊωάννου** από το Ελληνικό.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν τα περισσότερα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας. Ήταν μια ξεχωριστή βραδιά που απέπνεε ευαισθησία και πνευματικότητα, που τόσο ανάγκη έχουμε στην πεζή καθημερινότητα.

Το παρακάτω έργο «Κόκκινα σπίτια - Κυριακή» ανήκει στο Βασίλη Καζάκο, που γεννήθηκε στα Γιάννινα το 1945. Το 1949 εκλέχτηκε αναπληρωτής καθηγητής στην ΑΣΚΤ. Δυστυχώς έφυγε για πάντα

από την υπέροχη οικογένεια των Ηπειρωτών Καλλιτεχνών. Αφησε όμως εικαστικό έργο αξιόλογο. Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό.

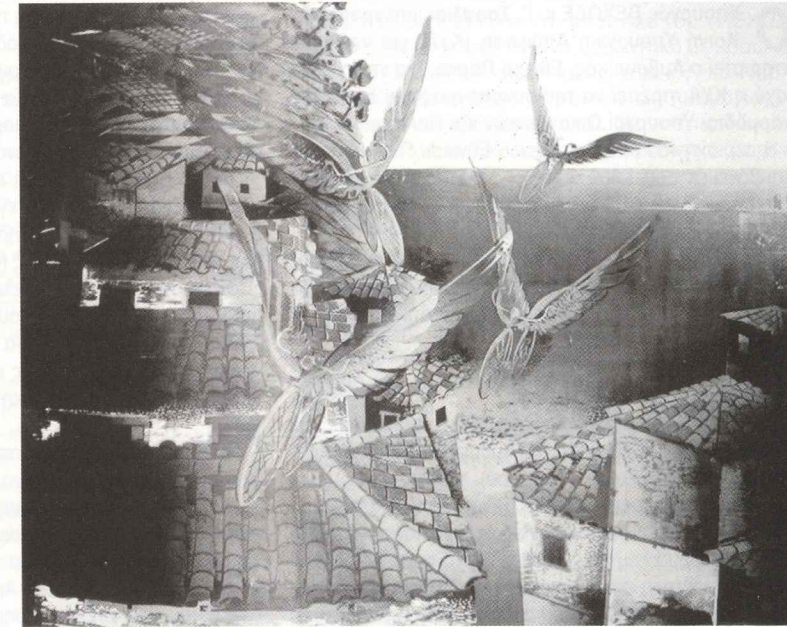
Στον πρόλογο του καταλόγου, η ιστορικός Τέχνης, κα Ελένη Μάργαρα αναφέρει:

Ηπείρου Εγκώμιον

Το πέταγμα πάνω από τη λίμνη και το κάστρο των Ιωαννίνων με ένα φτερωτό ποδήλατο θα μπορούσε να είναι ένα λυρικό όνειρο, αποτελεί όμως το θέμα πάμπολλων χαρακτήρων του Βασίλη Καζάκου (1945-2006), εικόνες από την ιδιαίτερη πατρίδα του που επανέρχονται στα έργα ξανά και ξανά, σαν αποτίση φόρου τιμής ή σαν ανεξόφλητο χρέος στα μέρη εκείνα, που του προσέφεραν τα πρώτα ψήγματα καλλιτεχνικής έμπνευσης.

Οι τόποι της Ηπείρου, τα βουνά, οι πόλεις, τα χωριά, ο ουρανός και η φύση της γεμίζουν το έργο όλων των δημιουργών που γεννήθηκαν, έζησαν και ζουν στα χώματά της μέχρι σήμερα. Διότι στο νου και την καρδιά των καλλιτεχνών αποτυπώθηκαν οι εικόνες αυτές και ανασύρονται κάθε φορά, που η έμπνευση ή το έργο τέχνης το απαιτούν.

Η ευαισθησία των χαρακτήρων

του Χριστόδουλου Γκαλτέμη, ο παλμός των έργων της Μαρίας Ζιάκα, τα ονειρικά τοπία του Βασίλη Καζάκου, οι παθιασμένες μορφές του Θέμου Μάϊπα, οι αρχέτυπες, επιβλητικές φιγούρες του Θόδωρου Παπαγιάννη, οι ποιητικοί προβληματισμοί του Κυριάκου Ρόκου, οι αισθησιακές, πληθωρικές γυναίκες του Χρήστου Σαρακατσιάνου, ο λυρισμός των χαρακτηριστικών του Βασίλη Σταύρου, οι βαθείς προβληματισμοί

των συνθέσεων του Τάκη Στεφάνου, τα δονούμενα από ανθρωπιά τοπία του Απόστολου Τσιρογιάννη, η εκφραστικότητα των μεταλλικών μορφών του Γιώργου Χουλιαρά και η έμμετρη ζωγραφική του Νίκου Χουλιαρά, φέρουν ανεξίτηλο πάνω τους το βίωμα της Ηπείρου και συνθέτουν, όλα τα δημιουργήματα μαζί, έτσι όπως παρουσιάζονται σ' αυτή την εκδήλωση, μια ωδή στον αγαπημένο αυτό τόπο.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΙ - ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Νομάρχης:

Αλέξανδρος Καρχιμάνης

Δήμαρχοι

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νικόλαος Γκόντας
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Χρ. Παπαδημάς
ΑΝΑΤΟΛΗΣ: Ιωάννης Εμμανουηλίδης
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ: Βασ. Σπύρου
ΑΝΩ ΚΑΛΑΜΑ: Θεοφ. Στεργίου
ΑΝΩ ΠΩΓΩΝΙΟΥ: Ιωάννης Ντόντης
ΔΕΛΒΙΝΑΚΙΟΥ: Αθαν. Μποζάρης
ΔΩΔΩΝΗΣ: Ιωάννης Μπούκας
ΕΓΝΑΤΙΑΣ: Λ. Κοκκίνης
ΕΚΑΛΗΣ: Χρ. Ζαχάρης
ΕΥΡΥΜΕΝΩΝ: Μ. Κατσάνος
ΖΙΤΣΑΣ: Ι. Πρωτόπαπας
ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ: Κων. Καψάλης
ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ: Β. Χίτας
ΚΕΝΤΡ. ΖΑΓΟΡΙΟΥ: Γ. Παπαναστασίου
ΚΟΝΙΤΣΑΣ: Χαρ. Εξάρχου
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ: Χρ. Ντακαλέτσης
ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ: Κ. Σδόουκος
ΜΕΤΣΟΒΟΥ: Κ. Τζαφάς
ΜΟΛΟΣΣΩΝ: Γ. Παργανάς
ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ: Αχ. Σίντος
ΠΑΜΒΟΥΤΙΔΟΣ: Ευάγγ. Πήλας
ΠΑΣΣΑΡΩΝΟΣ: Αθ. Βλέτσας
ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ: Μιχ. Καστής
ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ: Ι. Σεντελές
ΣΕΛΛΩΝ: Αλ. Δήμος
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ: Β. Σιόντης
ΤΥΜΦΗΣ: Γ. Σουκουβέλος
Πρόεδροι Κοινοτήτων
ΑΕΤΟΜΗΛΙΤΣΑΣ: Χρ. Ντισακός
ΒΑΘΥΠΕΔΟΥ: Παν. Βασιλείου

ΒΩΒΟΥΣΑΣ: Στέφ. Βασιώτης

ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ: Κ. Παγανιάς
ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ: Χρ. Κονταρέλας
ΛΑΒΔΑΝΗΣ: Στ. Σκρόνιας
ΜΑΤΣΟΥΚΙΟΥ: Αλκ. Λάνταβος
ΜΗΛΕΑΣ: Ι. Καπέτης
ΝΗΣΟΥ: Γ. Τζαφάς
ΠΑΠΙΓΚΟΥ: Α. Τσουμάνης
ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ: Π. Τσέβης
ΣΥΡΡΑΚΟΥ: Ι. Αργύρης
ΦΟΥΡΚΑΣ: Κ. Μουτσιούλης

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ

Νομάρχης:

Γεώργιος Παπαβασιλείου

Δήμαρχοι

ΑΡΤΑΙΩΝ: Παναγ. Οικονομίδης
ΑΓΝΑΝΤΩΝ: Χρήστος Χασιάκος
ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ: Οδυσσέας Δράκος
ΑΜΒΡΑΚΙΟΥ: Γεώργιος Σιώζιος
ΑΡΑΧΘΟΥ: Κων/νος Παπασιώζος
ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ: Ζώης Μπασιούκας
Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ: Νικόλαος Βασιλάκης
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ: Κων/νος Καρακώστας
ΚΟΜΠΟΤΙΟΥ: Ευστάθιος Γιαννούλης
ΞΗΡΟΒΟΥΝΙΟΥ: Κων/νος Κοσμάς
ΠΕΤΑ: Θεόδωρος Μουσαβέρης
ΤΕΤΡΑΦΥΛΙΑΣ: Αθ. Γρέβιας
ΦΙΛΟΘΕΗΣ: Παναγ. Τσώλας
Πρόεδροι Κοινοτήτων
ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΩΝ: Κων/νος Κωστόυλας
ΚΟΜΜΕΝΟΥ: Χρήστος Κοσμάς
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΩΝ: Ιωάννης Μποχώτης

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ

Νομάρχης:

Βασίλης Ιωάννου

Δήμαρχοι

ΠΡΕΒΕΖΑΣ: Μιλτιάδης Κλάπας
ΑΝΩΓΕΙΟΥ: Ηλίας Παπατσιμπάς
ΖΑΛΟΓΓΟΥ: Θεοφάνης Μικρούλης
ΘΕΣΠΡΟΤΙΚΟΥ: Χρήστος Αθανασίου
ΛΟΥΡΟΥ: Χρήστος Μπαίλης
ΠΑΡΓΑΣ: Σπύρος Πηγής
ΦΑΝΑΡΙΟΥ: Αντώνιος Νάστας
ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΟΣ: Δημήτριος Γιολλάσης
Πρόεδρος Κοινότητας
ΚΡΑΝΕΑΣ: Βασίλης Κωνσταντής

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Νομάρχης:

Βασίλης Γιόγκακας

Δήμαρχοι

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ: Θωμάς Πιτούλης
ΑΧΕΡΟΝΤΟΣ: Αθανάσιος Παπιάς
ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ: Ιωάννης Λώλος
Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ: Νικόλαος Βασιλάκης
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ: Κων/νος Καρακώστας
ΚΟΜΠΟΤΙΟΥ: Ευστάθιος Γιαννούλης
ΞΗΡΟΒΟΥΝΙΟΥ: Κων/νος Κοσμάς
ΠΕΤΑ: Θεόδωρος Μουσαβέρης
ΤΕΤΡΑΦΥΛΙΑΣ: Αθ. Γρέβιας
ΦΙΛΟΘΕΗΣ: Παναγ. Τσώλας
Πρόεδροι Κοινοτήτων
ΠΕΡΔΙΚΑΣ: Δημήτριος Πάκος
ΣΟΥΛΙΟΥ: Ευάγγελος Οικονόμου

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους για το τοπικό και συνολικό καλό.

ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ: Μία πρωτοβουλία των εκδόσεων «Πέτρα»

ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ Ο ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ

Ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Γ. Σουφλιάς υπέγραψε την Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) για να χαρακτηριστεί ο Αμβρακικός, Εθνικό Πάρκο. Για να τεθεί σε ισχύ η ΚΥΑ, πρέπει να την συνοπογράφουν και οι συναρμόδιοι Υπουργοί Οικονομικών και Πολιτισμού.

Η περιοχή του προβλεπόμενου Εθνικού Πάρκου καταλαμβάνει έκταση 1.300 τετραγωνικά χιλιόμετρα και περιλαμβάνει 12 Δήμους και Κοινότητες των νομών Άρτας, Πρέβεζας και Αιτωλοακαρνανίας.

Είναι γνωστό ότι ο Αμβρακικός θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς υγρότοπους της Ευρώπης και είναι ένας από τους 11 της χώρας μας, που προστατεύεται από τη διεθνή σύμβαση Ραμσάρ.

Η προστατευμένη περιοχή χωρίζεται σε τέσσερις ζώνες:

— Ζώνη Α. Είναι οι περιοχές απολύτου προστασίας και αφορούν τις βόρειες ακτές του Αμβρακικού (λιμνοθάλασσες Ροδιάς, Τσουκαλιού, Λογαρού), τις λίμνες και λιμνοθάλασσες Βουλκαριά, Σαλτίνη, Βόντισας και Κατάφουρκο του νομού Αιτωλοακαρνανίας, καθώς και τη λιμνοθάλασσα Μάζωμα του νομού Πρέβεζας. Στις περιοχές αυτές επιτρέπεται η επιστημονική έρευνα, οι ημερήσιες επισκέψεις και οι εργασίες που αποσκοπούν στην ενίσχυση του οικοσυστήματος. Η βόσκηση γίνεται υπό προϋποθέσεις, ενώ η γεωργία θα ασκείται στις νόμιμα καλλιεργήσι-

μες εκτάσεις. Όσον αφορά τις ιχθυοκαλλιέργειες αναφέρεται ότι η ανανέωση της άδειας λειτουργίας θα γίνεται μετά από την εκπόνηση περιβαλλοντικής μελέτης.

— Ζώνη Α1. Είναι η χερσαία περιοχή κοντά στη λιμνοθάλασσα Λογαρού, όπου μπορεί να λειτουργήσει και να επεκταθεί η υπάρχουσα μονάδα υδατοκαλλιέργειας.

— Ζώνη Β. Στη ζώνη αυτή επιτρέπεται το κυνήγι χωρίς πλωτά μέσα, η δημιουργία εγκαταστάσεων αναψυχής και η ήπιου τουρισμού, ενώ διατηρούνται οι γεωργικές υποδομές στους παλιούς Ριζώνες Νεοχωρίου Άρτας.

— Ζώνη περιβαλλοντικού ελέγχου. Αφορά την υπόλοιπη περιοχή του Εθνικού Πάρκου, όπου επιτρέπονται όλες οι δραστηριότητες και τα έργα. Δεν γίνεται καμία αναφορά στους όρους δόμησης στις εντός και εκτός σχεδίου περιοχές, που σημαίνει ότι διατηρούνται τα ισχύοντα σήμερα.

Ελπίζουμε ότι η ΚΥΑ θα αποτελέσει σωσίβιο σωτηρίας για τον Αμβρακικό, αρκεί να εφαρμοστούν οι διατάξεις, και να εφαρμοστούν αυστηρά σε όλους εκείνους που τις παραβαίνουν και τον ρυπαίνουν. Το έχουμε επισημάνει και σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας για τα πλήγηματα που δέχεται. Ο Αμβρακικός μπορεί να χαρακτηρίζεται ένας από τους σημαντικότερους υγρότοπους, αλλά είναι και από τους πιο μολυσμένους.

Ο Αμβρακικός μολύνεται: 1) Από το πλήθος των ιχθυο-

καλλιεργειών που υπάρχουν εδώ και πολλά χρόνια στις ακτές της Ακαρνανίας και Πρέβεζας. Αλήθεια ποιος θα μας πει το χρόνο λειτουργίας κάθε μονάδας; Εμείς γνωρίζουμε ότι ο χρόνος λειτουργίας είναι καθορισμένος. Μετά την παρέλευση του καθορισμένου χρόνου λειτουργίας, πρέπει να απομακρύνονται. Παρόλα ταύτα οι άδειες δίνονται από τις Νομαρχιακές Αρχές. Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να υπενθυμίσουμε, ότι η μόλυνση που προκαλούν οι ιχθυοκαλλιέργειες, είναι οι ποσότητες αζώτου (πηγή ευτροφισμού) που ρίχνουν στους κλωβούς, οι ποσότητες λάσπης που κατακάθεται στον πυθμένα από τις τροφές και τα κόπρανα των ψαριών, κ.ά. Σύμφωνα με την ΚΥΑ θα υπάρξουν περιορισμοί στις ιχθυοκαλλιέργειες, 2) Από τα απόβλητα γεωργικών καλλιεργειών (χημικά φυτοφάρμακα). 3) Τα λύματα των κατοικημένων περιοχών.

Επιπλέον ο Αμβρακικός κινδυνεύει από τις πετρελαιοειδείς εγκαταστάσεις. Σύμφωνα με την ΚΥΑ απαγορεύεται ο διάπλους μονοπύθμενων δεξαμενοπλοίων στον Αμβρακικό, ενώ για τα διπύθμενα ορίζονται ειδικές διαδρομές. Επίσης γίνεται έξωση εντός πενταετίας σε όσες εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών δεν έχουν άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας, καθώς και απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.

Στόχος της ΚΥΑ είναι να μπουν περιορισμοί στη ρύπανση των υδάτων και να προστατέψει το περιβάλλον.

ξηση αλιευμάτων.

3) Η ανάπτυξη οικολογικού τουρισμού στην περιοχή, στοχευμένη στην περιβαλλοντική του μοναδικότητα.

4) Η βελτίωση της ζωής των κατοίκων.

5) Η οργάνωση της έρευνας με στόχο την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της στους παραγωγικούς κλάδους.

6) Η διασφάλιση της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων με ταυτόχρονη προίμανση, που θα σχετίζεται

με τον σπάνιο υγρότοπο.

7) Η αξιοποίηση των ανλλακτικών πηγών ενέργειας και ειδικότερα του γεωθερμικού πεδίου της πεδιάδας της Άρτας.

8) Η χρήση των Τ.Π.Ε. στη διοίκηση και σε ζητήματα περιβαλλοντικής ανδείξης και προστασίας.

Για την επίτευξη των στόχων προτείνονται δράσεις. Ενδεικτικά θα αναφέρουμε μερικές:

Δράση Α1-4. Λιμενικά έργα στην Κορωνησία και στην Σαλαώρα.

Δράση Α1-5. Ολοκλήρωση αλιευτικού καταφυγίου Κόπρυνας.

Δράση Β1-4. Τηλεμετρικό σύστημα αυτόματων σταθμών μέτρησης παραμέτρων νερού στον Αμβρακικό και τα ποτάμια/τάφρους-σύστημα παρακολούθησης.

Δράση Β3-6. Αποχέτευση και βιολογικός καθαρισμός πεδιάδας Άρτας (Δήμοι Αμβρακικού-Αράχθου-Φιλοθέης κ.ά)

Δράση Β3-7. Μετεγκατάσταση οχλουσών πτηνοκτηνοτροφικών μονάδων και επιδεικτικός χειρισμός αποβλήτων.

Δράση Β3-8. Επιδεικτική επεξεργασία αποβλήτων και παραπροϊόντων σφαγής πτηνοτροφικού συνεταιρισμού και λοιπών ζωικών αποβλήτων.

Δράση Γ2-1. Ανάπτυξη ορισμού Κορωνησίας.

Δράση Γ2-5. Ανάδειξη εκκλησιαστικών μνημείων στην ευρύτερη περιοχή του βόρειου Αμβρακικού.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΣ

Εκδότης της Εφημερίδας «ΚΟΡΩΝΗΣΙΑ»

Α.ΝΑ.Σ.Α στον Αμβρακικό

ΑΝΑΣΑ είναι το ακρωνύμιο της Αειφορικής ανάπτυξης Στον Αμβρακικό. Είναι ένα πρότυπο καινοτόμο σχέδιο ανάπτυξης που επεξεργάστηκε η ETANAM και το παρουσίασε πρόσφατα στο ξενοδοχείο «ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ» στην Άρτα.

Ήταν η πρώτη ανοιχτή συνεδρίαση της Επιτροπής Συντονισμού και Παρακολούθησης του εταιρικού σχήματος για την ευρύτερη περιοχή του Εθνικού Πάρκου Αμβρακικού Κόλπου. Στο εταιρικό σχήμα συμμετέχουν 24 εκπρόσωποι φορέων που δραστηριοποιούνται πέριξ του Αμβρακικού. Οι φορείς είναι:

1.Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Άρτας-2.Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Πρέβεζας-3.Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αιτωλοακαρνανίας-4.Φορέας Διαχείρισης Υγροτόπων Αμβρακικού-5.ΤΕΙ Ηπείρου-6.Δήμος Αμβρακικού-7.Δήμος Αράχθου-8.Δήμος Κομποτίου-9.Δήμος Πρέβεζας-10.Δήμος Ζαλόγγου-11.Δήμος Λούρου-12.Δήμος Φιλιππιάδας-13.Δήμος Αμφιλοχίας-14.Δήμος Ανακτορίου-15.Δήμος Παλαίου-16.Δήμος Μενιδίου-17.Κοινότητα Κοιμμένου-18.ΤΣΠ Αμβρακικού-19.Επιμελητήριο Άρτας-20.Επιμελητήριο Πρέβεζας-21.ΕΑΣ Άρτας-Φιλιππιάδας-22.ΕΑΣ Πρέβεζας-23.Κέντρο Υγροτόπων Ροδιάς-24.Πτηνοτροφικός Συνεταιρισμός Άρτας.

Η συνάντηση αυτή έγινε στα πλαίσια της οριστικής διαμόρφωσης, της εισήγησης της ETANAM. Το καινοτόμο σχέδιο ανάπτυξης του Αμβρακικού παρουσιάστηκε ενώπιον του 4ου Κ.Π.Σ. Εισηγητής του σχεδίου ήταν ο Διευθ. της ETANAM κ. Κώστας Αρβανίτης. Οι προτεινόμενες δράσεις ανέρχονται σε 70 και ο ενδεικτικός προϋπολογισμός σε 100 εκατομμύρια ευρώ. Η χρονική διάρκεια υλοποίησης του έργου είναι από 1/1/2007-31/12/2011.

Την οριστική πρόταση, η οποία θα έχει διαμορφωθεί μετά από τις εισηγήσεις των φορέων, θα υποβληθεί από την ETANAM στη Γενική Γραμματεία Επενδύσεων και Ανάπτυξης του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Οι προτεινόμενες δράσεις αναλύονται σε 4 κατηγορίες πράξεων (άξονες προτεραιότητας) και ειδι-

κότερα: - Βελτίωση γενικών υποδομών του Αμβρακικού Κόλπου (μικρά λιμάνια-αλιευτικά καταφύγια-έργα αποκατάστασης του υδρολογικού ισοζυγίου).

- Προστασία και διαχείριση περιβάλλοντος (περιλαμβάνει τη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος, τη διαχείριση των λιμνοθαλασσών, την επεξεργασία λυμάτων και απορριμμάτων και την ορθολογική χρήση λιπασμάτων/φυτοφαρμάκων στις καλλιέργειες).

- Ανάδειξη περιβάλλοντος και περιβάλλοντος χώρου (περιλαμβάνει την ανάδειξη των οικοσυστημάτων, αναπλάσεις χώρων, οικισμών και πολιτιστικών μνημείων καθώς και επενδυτικές δραστηριότητες ειδικών μορφών τουρισμού στην περιοχή).

- Τεχνολογικά καινοτόμες προσεγγίσεις σε παραγωγικές δραστηριότητες και τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης (περιλαμβάνει αξιοποίηση της γεωθερμίας και της αιολικής ενέργειας, την εισαγωγή νέων τεχνολογιών σε παραγωγικές δραστηριότητες, την εφαρμογή της τηλεπληροφορικής στην παραγωγική διαδικασία και τη δημόσια διοίκηση και τέλος τη σήμανση και πιστοποίηση των παραγόμενων προϊόντων).

Στόχοι του προγράμματος είναι:

1) Η διατήρηση και προστασία όλων των περιβαλλοντικών παραμέτρων του σπάνιου φυσικού περιβάλλοντος της περιοχής.

2) Η βελτίωση της ποιότητας των επιφανειακών νερών της περιοχής, ώστε να αποτελέσουν έναν αναπτυξιακό πόρο με προοιτική και αποτελεσματικότητα (χρήση νερών για υδατοκαλλιέργειες, αλιεία, κολύμβηση και άρδευση) και η παράλληλη αύ-

ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

Στα τελευταία στάδια επεξεργασίας βρίσκεται το σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για τη θεσμοθέτηση του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων - Περιστερίου και Χαράδρας Αράχθου και σύντομα αναμένεται να εγκριθεί και να κατατεθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Την Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΜΠ) για τη δημιουργία Εθνικού Πάρκου εκπόνησε η Αναπτυξιακή Εταιρεία «ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΕ», για λογαριασμό των Περιφερειών Ηπείρου και Θεσσαλίας, με στόχο να οριοθετηθεί μια ευρύτερη περιοχή με ιδιαίτερα φυσικά χαρακτηριστικά, επιδιώκοντας τη διατήρηση και ορθή διαχείριση των σπάνιων τοπίων, οικοτόπων και ειδών χλωρίδας και πανίδας και τη θεσμοθέτηση διαδικασιών και μέτρων για την εξασφάλιση της αρμονικής συνύπαρξης ανθρώπου και φύσης στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης. Σύμφωνα με το σχέδιο, το Εθνικό Πάρκο θα καταλαμβάνει την κεντροδυτική Πίνδο (νομούς Άρτας, Ιωαννίνων και Τρικάλων) και θα χωρίζεται σε τρεις ζώνες με ανάλογο βαθμό προστασίας:

- Ως περιοχή απόλυτης προστασίας της φύσης (ΖΩΝΗ Ι), ορίζεται η Χαράδρα του Αράχθου, το άνω τμήμα του ποταμού Καλαρρύτικου με τα φαράγγια του και τις διακλαδώσεις του, η ορεινή περιοχή Πα-

χουρίου - Αθαμανίας και η ορεινή περιοχή που συνδέει το Περιστέρι και τα Τζουμέρκα (Τσούμα, Πλαστόρι, Κούτσουρο). Στις περιοχές αυτές πρωταρχικός στόχος είναι η διατήρηση της υφιστάμενης κατάστασης του φυσικού περιβάλλοντος και η αποτελεσματική προστασία του με τις πλέον ελάχιστες ανθρώπινες παρεμβάσεις. Στις ζώνες αυτές επιτρέπεται η επίσκεψη υπό όρους και η επιστημονική δραστηριότητα, ενώ απαγορεύεται το κυνήγι.

- Ως περιοχή διατήρησης τοπίου, οικοτόπων και ειδών (ΖΩΝΗ ΙΙ) ορίζεται ο κύριος ορεινός όγκος των Τζουμέρκων, της Κακαρδίτσας και του Περιστερίου. Στις περιοχές αυτές επιτρέπονται οι δραστηριότητες παραδοσιακού χαρακτήρα, εφόσον δεν βλάπτουν το περιβάλλον.

- Ως «περιφερειακή ζώνη» ορίζονται τα νοτιοδυτικά και νοτιοανατολικά της οροσειράς των Τζουμέρκων (συμπεριλαμβανομένου τμήματος των ανατολικών παρυφών του όρους Ξηροβουνίου), τμήμα της Χαράδρας του Αράχθου και η περιοχή δυτικά του όρους Περιστέρι. Στη ζώνη αυτή απαγορεύεται η χωροθέτηση βιομηχανικών περιοχών, μεγάλων κτηνοτροφικών ή πτηνοτροφικών μονάδων, μεγάλων τουριστικών εγκαταστάσεων και ΧΥΤΑ.

Για τη διαχείριση της περιοχής η μελέτη προτεί-

νει τη σύσταση Φορέα Διαχείρισης με τη μορφή ΝΠΔΔ, που θα τελεί υπό την εποπτεία του ΥΠΕΧΩΔΕ και θα διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Σε ότι αφορά το νομό Άρτας, στο Εθνικό Πάρκο θα βρίσκονται οι Δήμοι Αγνάντων και Αθαμανίας, οι Κοινότητες Θεοδωριάνων και Μελισσομαρών και ένα μικρό τμήμα του Δήμου Ξηροβουνίου (Δαφνωτή).

Πολλές αντιδράσεις καταγράφονται από πλευράς των φορέων για τη θεσμοθέτηση με ΠΔ Εθνικού Πάρκου στα Τζουμέρκα. Με εξαίρεση το Δήμο Αγνάντων, ο οποίος με απόφαση του Δημοτικού του Συμβουλίου έχει ταχθεί υπέρ της ΕΠΜ, κανένας άλλος φορέας από το Νομό δεν αποδέχεται τη μελέτη, αν δεν υπάρξουν πρώτα οι απαραίτητες διευκρινήσεις και τροποποιήσεις σε σχέση με τις απαγορευμένες και τις επιτ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΔΟΧΩΡΑ

ΣΕΛΛΑΔΕΣ

Ένα από τα εβδομήντα χωριά του νομού Άρτας, που ενσωματώθηκε σ' έναν από τους δεκατρείς (13) δήμους με το νόμο 2539 /1997 (ΦΕΚ 244 Α'/4-12-97) «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», είναι οι Σελλάδες και σήμερα αποτελεί διαμέρισμα του Δήμου Κομποτίου.

Δώδεκα (12) χιλιόμετρα ανατολικά της Άρτας, κτισμένο σε υψόμετρο εξήντα (60) μέτρων πανοραμικά με ορίζοντα τον κάμπο, το όρος Περάνθη και μέρος του Αμβρακικού Κόλπου.

Αριθμεί οκτακοσίους μονίμους κατοίκους.

Οι Σελλαδίτες είναι δημιουργικοί, μονιασμένοι, φιλόξενοι. Λειτουργεί Νηπιαγωγείο και τριθέσιο Δημοτικό Σχολείο.

Αρκετούς επιστήμονες έχουν οι Σελλάδες, γιατρούς, στρατιωτικούς - στρατηγούς, νομικούς, οικονομικούς, εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, οι οποίοι ξεπερνούν τους σαράντα (40).

Δεκάδες Σελλαδιτών θυσίαστηκαν σ' όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες. Δώδεκα (12) Σελλαδίτες, από τους οποίους τον παπά του χωριού και τρία (3) αδέλφια εκτέλεσαν οι Γερμανοί τον Σεπτέμβριο του 1943 στην παρυφή του χω-

Το Μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σελλάδων, ανακατασκευασμένο το 1872.

ριού. Οι Σελλαδίτες, ανταποκρινόμενοι στο ηθικό τους χρέος έστησαν στη μνήμη τους μνημείο κοντά στη Μονή της Παναγίας.

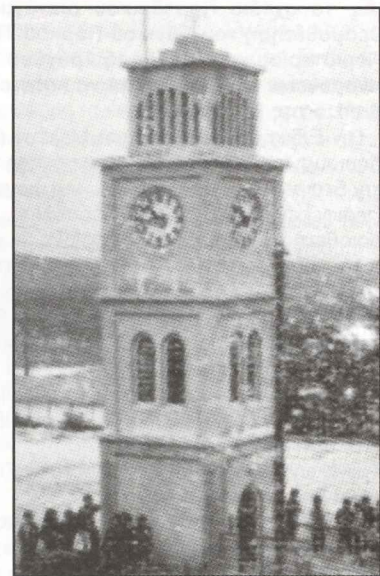
Το 1975 ιδρύθηκε Πολιτιστικός Σύλλογος Σελλάδων με την επωνυμία «Ο ΠΥΡΡΟΣ». Πλούσια η πολιτιστική του δραστηριότητα με διάφορες εκδηλώσεις, όπως εκδρομές, χορευτικό συγκρότημα, συνεστιάσεις με μουσική και χορούς.

Έργο του, το ρολόι στο κέντρο του χωριού, δώδεκα (12) μέτρα ύψος, λειτουργεί από τις 28/2/1978.

Από το 1983 λειτουργεί η Αδελφότητα Σελλαδιτών Άρτας, με αξιό-

λογη παρουσία και προσφορά στα πολιτιστικά και στο χωριό. Από τότε, τακτικότητας εκδίδει τη διμηνια εφημερίδα «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», με πλούσιο και ενδιαφέρον θεματολόγιο, με αριθμό 1.500 φύλλων κάθε διμήνη.

Τον 15Αύγουστο γίνεται πανηγύτι διήμερο, αφού γιορτάζουν την Κοίμηση της Θεοτόκου. Η Μονή της Κοίμησης Θεοτόκου, είναι τρίκλιτη θολωτή βασιλική με τρούλλο. Κτίστηκε το 1816 στη θέση παλαιότερου ναού, έχει όμως ανακατασκευαστεί το έτος 1872. Αναφέρεται ότι στον αρχικό ναό διδάχτηκε τα πρώ-

Σύμβολο συλλογικής προσπάθειας και ομόνοιας των Σελλαδιτών, με τον συντονισμό του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ο ΠΥΡΡΟΣ», λειτουργεί από τις 28-2-1978.

τα γράμματα ο πρωτεργάτης της Φιλικής Εταιρείας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΦΑΣ, ο οποίος, ως γνωστό, καταγόταν από το Κομπότι της Άρτας.

Μία από τις πλέον ισχυρές «φωνές» στον χώρο του Ηπειρωτικού Αποδημικού Τύπου, η φωνή της εφημερίδας «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ», περιοδικής έκθεσης της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, έχει πια σβήσει.

Η νέα διοίκηση της μεγαλύτερης και ιστορικότερης αποδημικής οργάνωσης, παρά τις διαβεβαιώσεις του νυν Προέδρου της κ. Ι. Ζώη, ο οποίος προκειμένου να λάβει την ψήφο των Ηπειρωτών - Αντιπροσώπων στη Συνομοσπονδία, όχι μόνο την έκδοσή της υπερασπίστηκε στις τελευταίες εκλογές, αλλά και τη λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού υποσχέθηκε.

Αντ' αυτών έκλεισε το γραφείο της εφημερίδας, έπαυσε τη δημοσιογραφία απολύοντας την, διέλυσε τη Συντακτική της Επιτροπή, ενάμισι μήνα μετά την εκλογή του, προφασισζόμενος το «οικονομικό» πρόσημα, το οποίο βεβαίως δεν έπρεπε και δεν μπορούσε να είναι η αιτία αυτής της διάλυσης, διότι γνώριζε η νέα Διοίκηση, ότι λόγω της διορισμένης Διοίκησης που προηγήθηκε, η Συνομοσπονδία δεν είχε λάβει την προηγούμενη χρονιά τις επιχορηγήσεις που εδικαιούτο και οι οποίες πολύ γρήγορα θα εισέρρεαν στο ταμείο της, καθώς τώρα υπάρχει διοίκηση προσερχόμενη από αρχαιερείες. Όπερ και εγένετο. Την αμέσως επόμενη περίοδο η Συνομοσπονδία έλαβε επιχορηγήσεις αρκετών χιλιάδων ευρώ.

Ωστόσο η νέα Διοίκηση δεν έκανε καμία κίνηση για την έκδοσή της

ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ

Του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΚΟΡΤΣΟΥ, π. Αντιπροέδρου της Π.Σ.Ε.
Μέλος της Κίνησης ΕΝΕΡΓΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

εφημερίδας «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ», η οποία αν και στο παρελθόν έμενε κενή ως προς την έκδοσή της για κάποια διαστήματα, πάντοτε όμως υπήρχε στην ψυχή και στην σκέψη των διοικούντων και ευρίσκει τρόπο, ώστε να εκδοθούν κάποια φύλλα το χρόνο, έστω με μεγαλύτερη διάρκεια περιοδικότητας.

Τι έγινε, λοιπόν; Γιατί, ενώ ο Πρόεδρος της ΠΣΕ κομπάζει, οπουδήποτε και αν βρεθεί, ότι έχει εκταμειώσει πολλά χρήματα από τα αρμόδια υπουργεία, οργανισμούς και άλλους φορείς, για τη συνέχιση του έργου της Συνομοσπονδίας της οποίας ηγείται, αρνείται να συγκαλέσει Συντακτική Επιτροπή και να εκδόσει την εφημερίδα;

Ποιος και γιατί αποφάσισε να πνίξει αυτή την φωνή αντίστασης, απέναντι στην πολιτιστική ισοπέδω-

ση της παγκοσμιοποίησης, τη φωνή που από το 1977, όταν εκδόθηκε για πρώτη φορά, για 30 περίπου χρόνια, αγωνίστηκε για τα δίκαια του Ηπειρωτικού λαού, της Ηπείρου και της Αποδημίας;

Η εφημερίδα αυτή ήταν ένα ανοιχτό βήμα για διάλογο, προβληματισμό, γνώμη και άποψη, είχε τις σελίδες της διάπλατα ανοιχτές στους ανθρώπους του πνεύματος και προτείνει το έργο των πρωτοβάντων σωματείων μας, αλλά και της ίδιας της Πανεπειρωτικής, καλύπτοντας τις εκδηλώσεις, τα συνέδρια και τις ημερίδες.

Είχε σελίδες λαογραφίας και ιστορίας, οι οποίες είναι πολύτιμες για τον ερευνητή του μέλλοντος, «έπινα» θέματα, τα οποία ελάχιστα αγγίζουν, περνάνε στα «φύλλα» των ημερήσιων εφημερίδων.

Είχε ένα «μειονέκτημα», το οποίο όμως θα μπορούσε να πει κανείς ότι μπορεί να είναι και «πλεονέκτημα» όταν πρόκειται για εφημερίδες αυτού του χώρου. Δεν είχε πόρους. Στηρίζονταν από τα οικονομικά της Συνομοσπονδίας. Ναι, αλλά ήταν η φωνή της προς τα έξω. Το πρόσωπό της, ο καθρέπτης της.

Ταξίδευε στους ομογενείς όπου γης, ήταν η δύναμη της ΠΣΕ και ακόμη για τις επιχορηγήσεις που πήρε η Συνομοσπονδία φέτος, έπαιξε το θετικό της ρόλο και ας μην εκδίδεται πλέον.

Στα έγγραφά του για επιχορηγήσεις ο Πρόεδρος της ΠΣΕ, αναφερόμενος στο έργο της Συνομοσπονδίας, αναφέρεται και στην εφημερίδα της. Είναι άυλη, λοιπόν, η αξία και η δύναμή της και αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Άυλη, αλλά τόσο ουσιαστική και αποτελεσματική.

Γιατί, λοιπόν, δεν εκδίδεται η εφημερίδα «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ»; Μήπως λύθηκαν τα προβλήματα της Ηπείρου και της Αποδημίας και δεν χρειάζεται πλέον η φωνή της;

Ας αναλογιστούν οι διοικούντες αυτή την ιστορική Συνομοσπονδία τις ευθύνες τους, επιτέλους. Ας πάρουν στα σοβαρά τον «θώκο», τον οποίο τόσο περίοπτα επιθυμούν να καταλαμβάνουν, οι σημερινοί των αξιωμάτων της ΠΣΕ και ας ανοίξουν αυτόν τον δίαυλο επικοινωνίας και ενημέρωσης, ας εκδώσουν την «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ», για να ακουστεί η φωνή του Αποδημίου Ηπειρώτη στα πέρατα της γης.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ «ΠΥΡΡΟΥ» ΜΕ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΓΕΦΥΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ (Α.Γ.Η.) ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΓΕΦΥΡΙ

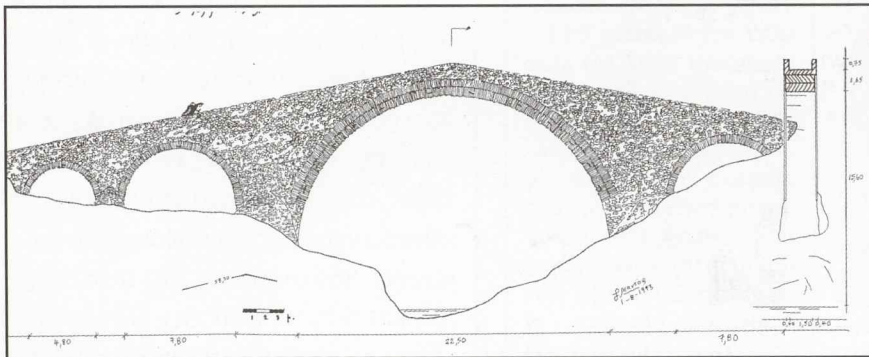
12. ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΣΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΣΤΟΡΟΙ ΤΟΥ

- Απ' τα μολύβια κατεβάζαμε τον φορτίο στην άκρη. Παίρναμε τα ζώα, τα περνάγαμε πέρα. Παίρναμε μετά στον ώμο τα τσουβάλια, τα περνάγαμε κι αυτά. Δηλαδή ήταν πολύ επικίνδυνο το γιοφύρι...

- Μόνο μια καμάρα είχε, κι απότομη. Οι γυναίκες φοβόντουσαν, πάναν μπουσουλώντας και τα ζώα με δυσκολία. Έβαζαν στα μολύβια τα σακάκια στο κεφάλι, για να μη βλέπουν δεξιά κι αριστερά! Κι ο άνθρωπος, αν κοίταζε έτσι, ζαλιζόνταν. Στενό, ήταν στενό, δεν είχε και τις άκρες...!

Για το γεφύρι της Πολυτσάς ο λόγος - στα Τζουμέρκα!.. Που ζεύγνι τον Άραχθο εκεί όπου η χαράδρα παραγίνεται βαθιά, άγρια. Ψηλά, απ' τη μια μεριά, το Φορτώσι, απ' την άλλη, Ραφτανάιοι και Αμπελοχώρι, στο βάθος, χαμηλά στην κοίτη, στην αριστερή την όχθη, λίγο πιο πάνω απ' το γεφύρι, η Πολυτσά, έρημη σήμερα, απλό πια τοπωνύμιο, κι όμως...

- Έμεναν οικογένειες τότε εκεί! Πήγαναν, το χειμώνα, κι άραζαν χαμηλά, στην ποταμιά, για να απο-

στον δέκα καμίνια ασβέστη, σβάρνες για τις κοτρόνες απ' τη Λούτσα...! Δούλεψαν οι καλύτεροι πελεκάνοι, μερόνυχτα, για να τετραγωνίσουν τα αγκωνάρια, να σιάξουν τα καμαρολίσια...! Όσο για τα χρήματα, χρόνια τα μάζευαν στο κοινό ταμείο...! Σκλουπιώτες, απ' το Αμπελοχώρι, ήσαν -θυμούνται οι παλαιότεροι- και οι πρωτομαστόροι: Βασίλης Θανάση, Γιωργάκης Σιώτος, Κώστας Τόλης...

Σιγά-σιγά όμως, με το πέρασμα των χρόνων, το γεφύρι παραγίνει επικίνδυνο. Συνέβησαν ατυχήματα, πνιγμοί. Έτσι, σαν ήλθε για καλά το Ελληνικό (1912), οι κάτοικοι άρχισαν τις πιέσεις σε βουλευτές

νούργιο γεφύρι -πολυτέλεια κάτι τέτοιο- αλλά να μεγαλώσει και να ασφαλίσει ένα παλιό, ένα παλιό που ανέβαινε απότομα στα δεκαέξι τόσα μέτρα, ενώ στο πλάτος έφτανε δεν έφτανε στα δυόμισι, μάλιστα χωρίς στηθαία. Αν ήξερες τις παραξενιές του Άραχθου, τους ξαφνικούς θυμούς του, καταλάβαινες το πρόβλημα.

Και, τότε, όλοι σκέφτηκαν -ποιόν άλλον- τον Νίκο το Μάντζο, απ' τους Ραφτανάιους. Μάστορας καλός, κιοπρουτζής πρώτος. Πήγαν και τον βρήκαν...

- Αρχιμάστορας στο γεφύρι της Πολυτσάς, αυτός που ανέλαβε, που έκανε κουμάντο, ήταν ο Νίκος ο Μάντζος, ο πρωτομάστορας να πούμε. Τον θυμάμαι, ήταν καλός τεχνίτης ο Νίκος, πελεκούσε καλά, έχτιζε καλά, ήταν και πολύ ωραίος σαν άνθρωπος...

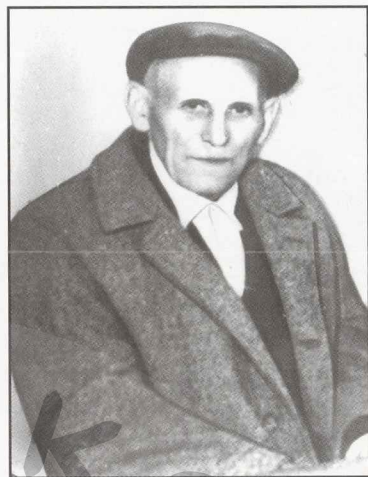
Ο Νίκος Μάντζος γεννήθηκε στους Ραφτανάιους το 1891. Από μικρός πήγε στα μπουλούκια, όπως άλλωστε όλο του το σόι. Πελεκάνος καλός ο πατέρας του, ο Γιάννης, πελεκάνοι και οι θείοι του, ο Μήτρος, ο Γιώργος. Όταν μεγάλωσε, έφτιαξε δικό του μπουλούκι κι άρχισε τα ταξίδια. Πήγε Πελοπόννησο, Θεσσαλία, Ηγουμενίτσα, Αγρίνιο. Παντρεύτηκε τη Βασιλική Γιάνκου, απ' το Κοντοβράκι, κι απέκτησε μαζί της εννέα παιδιά. Όταν ανέλαβε το ξαναχτίσιμο του γεφυριού της Πολυτσάς, ήταν σαράνταενός ετών.

Για να απαλύνει το απότομο ανεβοκατέβασμα, απόφυγε να χτίσει, να σηκώσει το καλύτεριμ απλώς γεμίζοντας το. Έβλεπε πως κάτι τέτοιο θα προκαλούσε το ποτάμι στην πρώτη την κατεβασιά θα γκρεμιζόνταν όλα. Σκέφτηκε λοιπόν, δεξιά κι αριστερά της παλιάς, της μεγάλης καμάρας, να δημιουργήσει κι άλλες, μικρότερες βέβαια, που θα απορροφούσαν τις πλημμύρες, θα ανακούφιζαν την όλη κατασκευή.

Έτσι και δούλεψε. Και στο τέλος παρέδωσε όχι μόνο ένα στέ-

ρεο -ανώδυνη πια η διάβαση- αλλά και πολύ όμορφο γεφύρι. Ήταν τώρα τετράτοξο, με μια ακόμα δεξιά και δυο αριστερά καμάρες. Λίγο αργότερα, του φτιάξαν και τα παραπέτα...

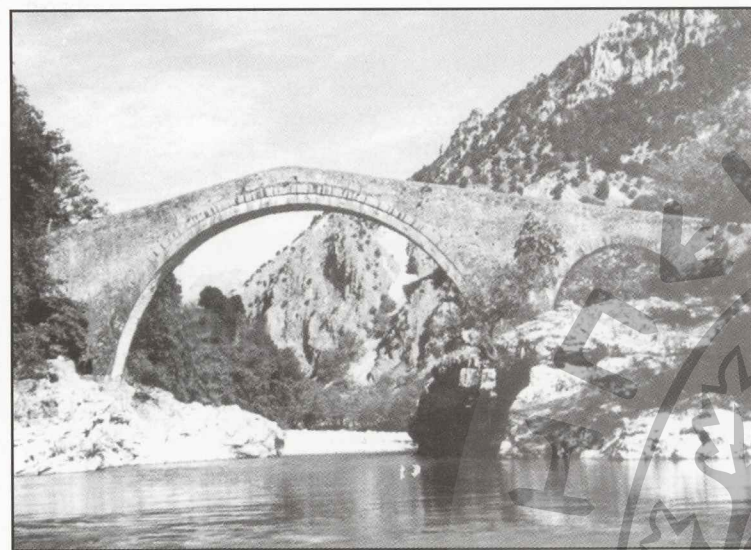
- Α, θυμάμαι την επισκευή. Θυμάμαι καθαρά, γιατί εκεί έζησα, είχα ζώα εκεί. Μάστορας καλός ο Νικόλας ο Μάντζος, πολύ καλός. Εκεί ήμουν όταν το χτίζανε. Είχε μαστοροπαίδια, είχε ζώα, είχε γυναίκες που κουβαλούσανε δέντρα να κάψουνε ασβεσταριά, που κουβαλούσαν πέτρα. Ναι, ζαλίτσα κουβαλάγαμε! Οι μαστοροί ξεκινούσαν τη δουλειά πριν σκάσει ο ήλιος. Πρωί - πρωί.

Και τέτοια ώρα, αργά, δουλεύανε ακόμα. Δεν ξέρανε οχτάωρο τότε μωρέ. Λίγο διάλειμμα για καλατσό, λίγο για φαγητό το μεσημέρι, στο πόδι. Μένανε εκεί. Ο Χρηστογιώργος ο Τάκης φιλοξενούσε εκεί. Πελεκούσανε επιτόπου. Είδες καμάρες; Φτιάχνει κανένας τώρα τέτοια; Ήτανε μαστοροί καλοί, μαστορίνες σου λέω! Πρέπει να δουλέψαν κανά τρίμηνο τότε, το καλοκαίρι βεβαίως, ναι. Λίγο μετά ήταν πού ήρθαν ο Μήτσος Ξεκάρφωτος και ο Χρήστος ο Αναστασίου. Αυτοί κάνανε τα παραπέτα...

Ο Νίκος Μάντζος, πελεκάνος πρώτος, καταξιωμένος κιοπρουτζής, πέθανε στο χωριό του, στους Ραφτανάιους, το 1967. Το γεφύρι του, στην Πολυτσά, ακόμα ζει...!

* Μιλούν οι Βαγγέλης Χριστογιάννης (γεν. 1913) κι ο Χαρίλαος Γούλας. Είχα κουβέντα μαζί τους, στους Ραφτανάιους, το Γενάρη του 1997.

φεύγουνε τα χιόνια...

Αλλά και πέρασμα πολυσύχναστο είχε γίνει τότε η Πολυτσά. Διέθετε μάλιστα και χάνι, για τους Τζουμερκιώτες που φεύγανε στα Γιάννενα, για τους Κατανοχωριτες που, αντίθετα, ανέβαιναν στις θερινές βοσκές. Κι όλοι αυτοί, Τούρκοι και ντόπιοι, έπρεπε, πάντα, έστω και με τη ψυχή στο στόμα, να διαβούν εκείνο το φοβερό γεφύρι.

Γύρω στα 1870 το είχαν φτιάξει, με κόπους πολλούς, αρκετή ξυλεία απ' το Μασσούκι, τουλάχισ-

και υπηρεσίες. Όπου... - πήγε μια επιτροπή, ένας ο οποίος έχει πεθάνει, Μάντζος Κωνσταντίνος, εργολάβος απ' το Αμπελοχώρι, ο Μήτσος ο Πραμανιώτης, κι ένας ακόμη, ο Παπαστεργίους ο Γιάννης, τρίτος, πήγανε στη Νομαρχία και τους είπαν, ..κινδυνεύει εκεί ο κόσμος για να περνάει πέρα, να βγει ένα κοντύλι να επισκευαστεί...

Τελικά, η πολυπόθητη πίστωση κόπηκε το 1932. Τότε όμως ήταν που αρχίζανε τα δύσκολα. Γιατί δεν ήταν απλά να χτιστεί ένα και-

ΠΥΡΡΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΕΠΙ- ΣΗΜΑΝ- ΣΕΙΣ

●●● Ο δικός μας συγγραφέας Σωτήρης Δημητρίου βρέθηκε, το περασμένο καλοκαίρι, με πρωτοβουλία της ομώνυμης Αδελφότητας, στη Σίδερη Θεσπρωτίας, όπου και μίλησε στα παιδιά, σε ειδική εκδήλωση. Όμορφη και σημαντική δραστηριότητα!

«**Η ΠΙΤΑ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ**» θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 28 Ιανουαρίου 2007 και ώρα 10 π. μ. στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Όπως κάθε χρόνο, το πρόγραμμα της κορυφαίας αυτής εκδήλωσης της ηπειρωτικής αποδημίας θα περιλαμβάνει: κοπή της παραδοσιακής βασιλόπιτας, μουσικά και χορευτικά ηπειρωτικά συγκροτήματα και τραγούδια από ηπειρώτες τραγουδιστές.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών ποζάρει μπροστά από το πανό για τη σωτηρία του Αράχθου, που είναι υπόθεση όλων μας, στην καλοκαιριάτικη εκδήλωσή της, που έγινε στο Άλσος Βεΐκου, στο Γαλάτσι. Ο αγώνας συνεχίζεται...

Ακριβή μου πατρίδα!

Όταν, κατά τη δεκαετία του '60, δεκαεφτά-χρονος, έφευγα και σ' άφηνα πίσω μου, δεν είχα καθόλου κατά νου πόσο θα μου κόστιζε η απουσία σου, πόσες φορές θα σε ανακαλούσα στη μνήμη μου και πόσο θα σε νοσταλγούσα. Όσο μακρύτερα γίνονταν τα ταξίδια μου τόσο περισσότερο με κυρίευε η νοσταλγία και τότε, στον ύπνο και στο ξύπνιο, έρχονταν στη σκέψη μου ει-κόνες από τα χρόνια που ήμουν μαζί σου. Τον πρώτο καιρό ει-κόνες έγχρωμες, ζωντανές, που με τον καιρό γίνονταν ασπρό-μαυρες και ονειρικές και που, παρ' όλες τις συχνές αλλά σύντο-μες επισκέψεις μου, δεν έλεγαν να ξαναποκτήσουν χρώμα.

Δεν σε φρόντισαν όμως καλή μου, με τον καλύτερο τρόπο κι όσοι έμειναν πίσω. Έχασες την αγνότητά σου, σου λέρωσαν τα λούσα σου, σε φόρτωσαν μπιχλιμπίδια ενός νέου πολιτισμού κι έτσι σε έκαναν σχεδόν αγνώριστη.

Όχι, δεν το πιστεύω, στην πραγματικότητα είσαι εσύ, πάντα ίδια, όπως σε κουβαλώ μέσα μου τόσα χρόνια, κι αυτό μου το θυ-μίζουν τα δέντρα, ένα μικρό πέτρινο φτωχόσπιτο κι ένα χωμάτι-νο σοκάκι που ίσως να γλίτωσε από την ασφάλτο.

Αισθάνομαι ότι σου χρωστώ την ύπαρξή μου, αφού εσύ φρό-ντισες, στα παιδικά μου χρόνια, να μου σπείρεις σπόρους γόνι-μους, για νάχω μετέπειτα συναισθηματικούς χυμούς για επιβίω-ση και δημιουργία. Αυτό το παντοτινό χρέος που σου οφείλω προσπαθώ μέσα από τα μικρά και ταπεινά μου έργα να εξωφλή-σω και, παρ' όλο που ξέρω ότι αυτό είναι ακατόρθωτο, ελπίζω ότι έστω για ένα μικρό μέρος θα τα καταφέρω. Σε σκέφτομαι πά-ντα και σ' ευγνωμονώ γλυκεία μου.

Σε σένα το λέω ακριβή μου, ιδιαίτερη πατρίδα!

* Ο Στράτος Στασινός είναι σκηνοθέτης και κατάγεται από τη Γραμμένησα Άρτας

Του ΣΤΡΑΤΟΥ
ΣΤΑΣΙΝΟΥ*

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ "Πέτρα"

Η εξειδίκευση

- ✓ στην Ηπειρωτική Εφημερίδα
- ✓ στο Ηπειρωτικό Περιοδικό
- ✓ στο Ηπειρωτικό Βιβλίο
- ✓ στο Ηπειρωτικό Έντυπο

Κι ακόμη: ΑΦΙΣΕΣ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ - ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ & ΚΑΘΕ ΕΝΤΥΠΟ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΙΔΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ:

- «ΠΥΡΡΟΣ» (Διμηνιαία εφημερίδα - περιοδικό των Ηπειρωτών της Διασποράς)
- ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ (Α.Τ.Η.Δ.)

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 82.33.830 - FAX: 210 82.38.468, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

13
Χρόνια Προσφοράς
στην Ήπειρο &
στους Ηπειρώτες